

EL PROFESSORAT ENS HEM QUEDAT WERTS

per Quim Puig.

Incredulitat. Quan llegia l'article que resumia l'esborrany de la nova llei d'educació, no em podia creure el que estava veient. L'endemà, a l'institut, el tema era conversa obligada a la sala de professors, tothom estava esgarriat. Alguns opinaven que la llei no acabaria el tràmit parlamentari, que era una cortina de fum per tapar altres qüestions més greus (incapacitat per superar la crisi, connivència amb els bancs...). Altres parlaven directament d'insubmissió i de no acatar la norma. I en general, tothom estava d'acord que era un atac gravíssim, inèdit fins ara. No va faltar la brometa que ja em podia anar buscant una altra especialitat ara que la meva assignatura (català) quedaria com una matèria optativa.

Des d'abans de l'estiu, els docents ja estàvem al cas d'una nova llei que havia de sortir, i se n'havien esbossat alguns aspectes. Però, de sobte, el ministre es treu un as de la màniga i resulta que el més rellevant de la nova proposta és el que no s'havia mostrat abans. I que ha resultat ser un grandíssim atac a la llengua catalana. Una autèntica declaració de guerra. Des de la fi del franquisme que no s'havia vist una cosa així. Per tant, el senyor ministre ha actuat amb nocturnitat i traïdoria.

Els professionals que portem uns quants anys a l'ensenyament estem ja bastant tips dels canvis en les lleis. Més ben dit, ens ho comencem a agafar amb sorna. A cada canvi de cicle polític es canvia la llei d'educació. Ja n'hem conegut unes quantes: LODE, LOGSE, LOCE i ara sembla que es dirà LOMCE. Això no serveix per a res, i a cada bugada es perd un llençol. El que necessita l'educació és un acord dels partits del govern i de l'oposició perquè el sistema educatiu sigui estable; i confiar més en els professionals i no anar-los marejant: "ara això, ara allò; ara d'aquesta manera, ara de l'altra...". Ara bé, el que ha fet el ministre Wert ha estat encara més exagerat que els canvis que fins ara havien fet PP i PSOE: sense consens, sense previ avís (bé, de fet sí que havia avisat que la seva intenció era "espanyolitzar a los niños") ha imposat la seva llei, com una revenja, sabent que ataca allà on fa més mal.

L'esborrany de llei d'educació destrueix completament l'actual model educatiu català, basat en la immersió i la integració lingüística. Un model que, a més de garantir la integració i la cohesió social, ha demostrat sobradament que és un model d'èxit: totes les avaluacions que s'han anat fent, incloses les externes, demostren que els nostres alumnes acaben l'escolarització amb un nivell de competència lingüística en castellà i en català equiparables, i fins i tot superior en alguns casos al nivell de competència en castellà de la resta d'Espanya. En la situació sociolingüística actual, l'alumne catalanoparlant en té prou amb l'assignatura de llengua castellana per aprendre el castellà, ja que té un munt d'estímuls al carrer i als mitjans de comunicació que funcionen en aquesta llengua. Mentre que l'alumne castellanoparlant necessita que l'escola li parli exclusivament en català, ja que al carrer i als mitjans, fins al dia d'avui, pot viure tranquil·lament sense utilitzar el català. De manera que, amb el sistema actual, tant un com l'altre assolien l'objectiu de l'educació, que era el domini de les dues llengües oficials. A més d'aquest argument, basat en l'efectivitat del sistema, n'hi ha un altre de fonamental: el català és la llengua pròpia del territori, i com a tal ha de ser llengua vehicular, cosa que em sembla d'una evidència cristal·lina. És clar que alguns titllaran aquest argument d'identitari: no ho nego. Però defensar el contrari és igualment identitari, i a més basat en una injustícia històrica.

A part d'això, el que no entén ningú és com es pot relegar la llengua catalana a categoria d'assignatura d'especialitat, és a dir, optativa, i que sigui possible obtenir el títol d'ESO sense fer cap examen de català. És gravíssim. Un atac sense precedents des de la fi de la dictadura que es carrega tots els anys d'esforç per aconseguir el que tenim ara.

Una immensa majoria del nostre col·lectiu està disposat a negar-se a acatar, tot i que crec que no farà falta arribar a aquest extrem, perquè els nostres estaments superiors del departament d'ensenyament s'hauran negat abans a aplicar la llei al nostre territori.

Un últim aspecte que afecta l'escola pública i el català: l'obligació de la Generalitat, en el cas de pares que demanin l'escolarització en castellà, de subvencionar places privades si no n'hi ha oferta de pública. A la pràctica això donarà lloc sens dubte a la picaresca per obtenir plaça gratis en aquests centres caríssims on els alumnes van uniformats, els quals seran els grans beneficiats de la nova llei.

En resum, el senyor Wert no sap pas on s'ha ficat, perquè ha declarat la guerra a l'escola en català. I si vol guerra, la tindrà.

Quim Puig
Institut de Puig-reig